

به این / حستور تاریخ و گاتش
برون آر از حروف قرب و / طاعت
بدیه
دوه ندارد [۳۷۹]

ایضاً له

رحم لا یموت چو آن پادشاه را
دید آنچنان کر و عمل المیر لا یفوت

موتش قرین / رحمت خود کرد تا بود
جاذق غیریق
تاریخ این معامله رحم لا یموت

وله ایضاً *

آن کیست تا به حضرت سلطان ادا کند

کز جور چرخ گشت شتر گریه ها پدید

رندهی نشست بر سر بجهاده فضای

حیزی دنگر به مرتبه سروری رسید

آن وند گفت چشم و چراغ انس / من

و آن حیز گفت نطفه داودم / و فرید

جهاد

دارایم

ای آصف زمانه ز بهر خدا بسگو

با خسروی / که دولت او هست / بر مزید

آن بجهان ... باد

شاها روا مدار که معمول من برادر /

اراد

گردد به روزگار تو فعال ما پریده

* این نطفه در جام فروپنی بیست و با هفتم هر زاد مطابقه نداشت.

ایضاح

فساد چرخ نینیم و نشترم همی /

که چشمها همه کورست و گوشها همه کمر

بسا کسا که مه و مهر باشدش بالین

به عاقبت زگیل و خشت گرددش / بستر

چه فایده ز زره با گشاد تیر قضا

جهه منتفعت و میر با نفاذ / زخم قدر

اگر ز آهن و پولاد سور و حصن / کنی

حواله چون برسد زود اجل بکوید در /

به روشی خوشی از / عیش خویش غرّهمشو

که ظلمت از پی نورست وزهر زیر / شکر

دری که بر تو گشاید در هوا مگشای

رهی کسه بر / تو نماید ره هوس مسیر

دم تو دوست نخواهد کشید / بخت مدم /

زر دشمن خواهند درود رنج میر (۴)

شنهو...م : قدم

زروههشمن خواهد

دیوود رنج میر

سپر گشت [چو] دایه گیرز / ازین دایه زمانه گشت [چو] مادر گیرز ازین مادر / به راهت اندر چاه است مرنهاده فمس / بمحاجهت اندر / زهرست ناچشیده مخور	م : ۴۶ م : ۴۵ مرو پهلهام گردید
غبار چرخ بین و نهاد دور نگر / پساط دهو تورد و لباس آز بد	و فنا در ریاب

• در چهار قرودین ایست . با هاب هر زاد سکایله شد .

وله ایضاً

به من پیام / فرستاد دوستی امروز
 سلام

که ای نتیجهٔ کلکت / سواد بینایی
 م: عکس
 پس از دوسال / که بختت به خانه باز آورد
 م: ساه

چرا ز خانهٔ خواجه به در نمی آی
 جواب دادم و گفتم بدار معدورم
 که این طریقهٔ نه خود کامیست و خود را نی
 ولیک / قاضیم اندر گذر کمی کردست

و کل
 به کف قبالهٔ دعوی چو مار شیدای
 که اگر برون نهم از آستان خواجه قدم

معاملم / سوی زندان برد [به] رسوای
 پنیردهم

بجناب خواجه حصار منست اگر آنجا /
 سر آینجا

کسی [نفس] زند از محنت / تھاضایی
 حجه

به عنوان و / قوت بازوی بندگان وزیر
 دو، قادره

به سیلیش بشکافم دماغ شیدایی /
 سوادایی

وله ایضاً

گدا اگر مجهر پاکت داشتی در اصل	
بر آب نقطه شرمش / هزار بایستی	م: سرمهتی
ور آناب بکردنی / فسوس جام زری /	تکونی ... زدن
چرا نمی / ز می خوشگوار بایستی	قیقی
اگر / سرای جهان را سرخرابی نیست	و مر
اساس او به ازین استوار بایستی	
در زمانه گرنه مر / قلب داشتنی کارش	
به دست آصف صاحب عبار بایستی	

چور و زگازکاریم این حسود / بیش نداشت (۱)	جزین بکند عروز
به عمر مهلتنا او / روزگار بایستی	مهلتی از

۱ - آنها در مسراح اول صحیح این بوده که «چور و زگازکار» حسود این درین بین شاهقت (۲)، مونوی (

ایضاً له *

حسود خواجه عارا پنگو که بد میشند
 و گرمه دور جهان جز بات جزا ندهد
 مکن سبزه که هرگز به عقل [و فکر] نپرسن
 فلک زمام تصور / به دست ما ندهد
 به آنک در نظر بزم جهان بیارایند
 به نوک گوهر جام جهان خا ندهد
 نعود بالله اگر سر بر آسمان ساید/
 بقیه آسمان بارد
 که پای / در سرم کبریای ما / ندهد
 باور... و
 به حق نعمت خواجه قوام دین / که قادر
 ز بزم مصلحت ما بدم رفها ندهد

* درجات قزوینی نهست . باجای فرزاد مثابله .

[۳۸۵]

وله ایضاً *

صبح جمعه^{*} سادس ربیع اوّل بود
 که از دلم غم آن ماهر و شد زایل
 به سال هفتاد و شصت و چهار از هجده
 چو آب گشت به من حل حکایت/مشکل

صبح جمعه بتو
سادس ربیع الاول

م: این

درین و درد و تأسف بجا دهد سودی
 کتون که عمر به بازیچه رفت و بی حاصل

[۳۸۶]

ایضاً له

برادر خواجه عادل طاب مشاه
 پس از پنجاه و نه سال از حیاتش
 به سوی روضه^{*} رضوان سفر کرد
 خدا راضی از افعال و صفاتش

خلیل عادلش/ بنوشهه/ برخوان

م: عادل
بنوشهه

وز آنجا فهم کن سال وفاتش

* - چاپ نزدیکی ندارد، با چاپ فرزاد مقابله دارد.

وله ایضاً

سرور اهل عمام شمع بزم / الجمن

جمع

صاحب صاحبقران خواجه قوام الدين حسن

وچار

هفت‌صد و پنجاه سال / از هشتاد خیر البشر

م : خوردا

مهر دا جوزا / مکان و ماه را خوش وطن

سادس ماه ربیع الآخر انماه نیم روز

روز آدینه به حکم کردگار ذوالمن

آهیان

موخ رو حش کوهماي آسمان / قدس بود

از ۱۵۱۴

شد سوی باع رهشت آرام ازین / دار محن

ایضاً له »

درینغا خواست حسن و جوانی

تکرش بودی طراز جاودانی

درینغا حسر تا دردا کزین جو

بنواهد رفت آب زندگانی

شهی بایله بر بد از خوبیش و بیوند

چینن وقتست حکم آسمانی

مقابله و چاپ «دیوان حافظ» از روی نسخه خطی
کهنهٔ بی تاریخ کتابخانه مجلس شورای ملی به شماره ۷۹۸۹
با چاپ مرحومان محمد قزوینی و قاسم غنی و در بعضی از موارد
با چاپهای چهارگانهٔ پرویز نائل خانلری، حسین پژمان
بختیاری، سید ابوالقاسم آنجوی، مسعود فرزاد بهمن دروح
قدسی صفات و پاک سرایندهٔ اشعار به پایان رسید. ازین
پس فهرست مطالع و قوافی برای آسان یافتن اشعار درج
نموده شد.

بیست و سوم شهریورماه یکهزار و سیصد و چهل و هشت
خورشیدی در کامرانیه (نیاوران شیران طهران) قلمی شد.

فهرست مطالع

۲۱۰	اگر برخیزد از ...	۳۶۸	آصف عهد و زمان ...
۵۸	اگر بهباده مشکین ...	۱۳	آن سیه پجرده که ...
۲۰۷	اگر به کوی تو ...	۳۰۵	آن غایله خط ...
۱۴	اگرچه باده ...	۲۱۱	آنکش پامال ...
۱۵	اگرچه عرضن ...	۵۳	آنکش رخسار نرا ...
۱۷۵	اگر رفیق شفیق ...	۶۱	آن کس که به دست ...
۵۴	اگر روم ز پیش ...	۳۸۰	آن کیست تا ...
۲۰۴	اگر شراب خوری ...	۵۷	آن کیست کفر روی ...
۵۱	اگرنه باده ...	۵۲	آن یار کزو ...
۳۷۵	الا ای آهوی ...	۵۵	برآذاری برآمد ...
۱	الا یا بیها الساقی ...	۲۹۶	اثت رواخ و زند ...
۳۰۹	ای بی خبر ...	۳۲۰	احمد الله حلی معلده ...
۲۹۵	ای پادشه خوبان ...	۱۳۸	از دیده خون ...
۴۴	ای پسته تو ...	۵۹	از سرکوی توهه ...
۱۵۱	ای خورتم از ...	۲۹۳	از من جدا مشو ...
۲۹۷	ای در رخ تو ...	۳۶۹	اعظم قوام دولت ...
۳۰۳	ای دل آن دم ...	۲۸۶	افسر سلطان گل ...
۲۹۹	ای دل به کوی ...	۲	اگر آن ترک ...
۲۰۶	ای دل ریش ...	۵۶	اگر آن طایر ...

۱۷۹	پیش از من فرار ...	۳۰۲	ای دلگیر از آن ...
۴۶۴	بنا باما مورخ ...	۱۶۷	ای سرو ناز ...
۶۱	بنی دارم که گردد ...	۱۶۸	ای صبا گیر پنگلری ...
۶۴	بخت از دهان ...	۱۵۰	ای صبا نکهنه از خالش ...
۳۸۶	برادر خواجه ...	۱۵۲	ای صبا نکهنه از کوی ...
۳۵۹	برقو شوام ...	۴	ای فروغ ماه ...
۶۶	برسر آنم که گردد ...	۳۱۴	ای قصه بهشت ...
۴۷	برسر بازار جان ...	۲۹۶	ای که با سلسله ...
۱۶۰	برنیامد از تمنای ...	۳۰۱	ای که بر ماه از ...
۲۱۵	بشری اذ السلامه ...	۳۰۸	ای که دائم به ...
۳۱۷	بسنو این نکته ...	۳۰۷	ای که در کشن ...
۲۱۲	بنگلدار تا به شارع ...	۲۹۸	ای که در کوی ...
۳۱۸	بنگرفت کار حست ...	۳۰۶	ای که مهجوری ...
۳۱۱	بلبل ز شاخ ...	۲۸۲	ای نور چشم من ...
۶۳	بوی خوش تو ...	۱۷۴	ای خمده شکل تو ...
۱۴۰	به آب روشن ...	۳۰۰	این خرقه که من ...
۳۱۶	به سجان او که آرم ...	۲۲۰	بارها گفته ام ...
۳۱۵	به چشم کرد هم ...	۲۱۷	باز آی ساقیا ...
۶۲	به حسن و خلق ...	۱۷۶	باز آی ردل ...
۱۷۷	به دور لاله قدح ...	۱۷۸	با غبان گر پنج ...
۳۶۶	به سمع خواجه رسان ...	۲۸۳	بالا بلند عشه گر ...
۳۱۰	به صوت بابل ...	۱۹۷	با مدادان که ز ...
۲۱۸	به عزم توبه ...	۳۱۳	با مدّعی مگویید ...

۴۱۹	تو منگر بولب ...	۲۰۸	به عهدِ بگل شدم ...
۴۲۱	تومپجو صیحی ...	۴۱۹	بد خیر آنکه بشد
۷۶	جانا بی حال ...	۴۱۲	به فراغ دل ...
۱۶۹	جانا ترا که گفت ...	۶۸	به کوی میگده یارب ...
۷۳	جمال آفتاب هر ...	۳۶۱	به گوش هوش ...
۲۶۳	جوزا هنر ترا د ...	۴۱۴	به مرگان سیه ...
۲۲۲	چراند دری عزم ...	۳	به ملازمان سلطان ...
۲۸۸	چندانکه گفتم ...	۳۸۲	به من بیام ...
۷۲	چو آفتاب می ...	۳۷۸	بهاء الحق والدين ...
۱۸۰	چو بر شکست ...	۲۱۳	بیا تا بگل ...
۷۵	چودست در ...	۳۵۸	بیا ساقی آن آتش ...
۳۵۲	چو سرو اگر ...	۳۷۶	بیا ساقی آن می ...
۲۱	چو شمع صبحدم ...	۱۳۵	بیا که رایت منصور ...
۲۸۴	چو گل هردم به ...	۱۴۹	بیا و حال اهل ... (بیت سوم)
۱۶	چون پیاله دلم ...	۲۱۶	بی قوای سرو روان ...
۳۷۱	چه بودی اردل ...	۳۷۷	پادشاهها لشکر ...
۲۲۵	حاشا که می ...	۶۵	پیرانه سرم عشق ...
۷۷	حافظ خلوت نشین ...	۶۷	پیش ازیست پیش ...
۱۶۱	حال خونین دلان ...	۲۹۶	تا جمالت عاشقان ...
۲۲۴	حالا مصلحت ...	۷۰	نا زمیخانه وی ...
۲۲۶	حجاب چهره جان ...	۳۵۵	ترا که هرچه ...
۲۱	حسب حالی نوشتن ...	۶۹	ترسم که اشک ...
۳۶۵	حسن ابن نظم ...	۷۱	تنت به ناز طبیبان ...

۲۶۴	در خرابات معان گر ...	۷۶	حسن بوهمیشه ...
۲۶۷	در خرابات معان نور ...	۱۹۴	حسن جمال تو ...
۱۷۱	درد عشقی کشیده‌ام ...	۳۸۴	حسود خواجه ...
۲۶۸	دردم از پارست ...	۲۸۹	خدای را کم نشین ...
۲۷	در نظریازی من ...	۲۲۷	خرم آن روز ...
۱۲۶	در غمازم خشم ...	۸۰	خشگان را چوطلب ...
۲۳۶	دونهان خانه ...	۳۶۰	خسرو ادادگرا ...
۱۹۸	دو وقای عشق ...	۷۹	خوش آمدگل ...
۸۷	در هر هوا که جز ...	۷۸	خوش است خلوت ...
۳۴۴	در همه دیر مغان ...	۴۲۱	خوش کرد یاوری ...
۳۸۸	دریغا خلعت ...	۸۱	خوشادی که ...
۲۶	دست در حلقه آن ...	۱۸۱	خوش شیراز ...
۹۱	دلا بسوز که سوز ...	۲۳۰	خيال روی توبه ...
۱۷۲	دلا وغیق سفر ...	۲۴۱	خيال روی تو چون ...
۱۴۴	دلا یکدم گران ...	۲۲۸	خیز تا از در میخانه ...
۴۳	دل از من بردا ...	۲۲۹	خیز تا جامه ...
۲۹	دلبر برفت ...	۱۶۲	خیز و در کاسه ...
۸۴	دل ما یهدور ...	۱۷۰	دارم از زلف ...
۸۶	دلم جز مهر ...	۳۰	دانی که چندگش و عود ...
۱۶۳	دلم ریوده ...	۱۶۶	در آ که در دل خسته ...
۱۸۲	دلم رمینده شد ...	۸۲	درازل پرتو ...
۳۶۳	دل منهای مرد ...	۸۵	درازل هر کو ...
۳۶۲	دل منه بر ...	۱۲۵	در سخت دوستی ...

۹۵	راهی بزند که ...	۸	دل هیروود ...
۳۷۹	رعن لایموت ...	۹۲	دل که غیب ...
۹۶	رسید مژده که آمد ...	۸۳	دی پا غم ...
۳۲	رسید مژده که ایام ...	۶۶	دوای غصه ...
۳۷۴	فتم به باغ ...	۳۱	دوستان دنختر رز ...
۳۳	رو بر رهش نهادم ...	۲۳۷	دوستان وقت ...
۳۶۴	روح القدس ...	۹۳	دوش آنگهی ...
۹۷	روز وصل دوستداران ...	۸۸	دوش از جناب ...
۹۸	روز هجران و شب ...	۱۸۸	دوش با من گفت ...
۳۲۵	روزگاری است ...	۴۶۰	دوش بهاری چشم ...
۲۵۹	روزگاری شد ...	۸۹	دوش در حلقه ما ...
۹۶	روشنی طلعت تو ...	۲۸	دوش دیدم که ...
۵	رونق عهد شباب ...	۲۳۴	دوش سودای رنجت ...
۱۵۴	روی بینای و مراغه ...	۱۲۴	دوش می آمد ...
۲۰۹	ره روان را عشق ...	۲۵	دوش وقت سحر ...
۳۲۸	زان می عشق ...	۳۲۳	دو پار زیر کک ...
۲۰۲	ذیان خامه ندارد ...	۲۳۵	دیدار شد میستر ...
۱۹۶	ذ چشم بد رخ خوب ...	۱۲۳	دیدم به خواب شوosh ...
۲۵۲	ز دست کوتاه خود ...	۳۲۲	دیدم به خواب دوش ...
۳۷۲	ز دلبرم که رساند ...	۲۳۳	دیده دریا کنم ...
۳۲۷	ز کوی یاری آید ...	۲۴	دیدی ای دل ...
۲۵۴	ز لف بر باد مده تا ...	۱۳۶	دیرست که دلدار ...
۲۹۰	ز لف در دست (بیت دوم) ...	۲۳۲	دی شب به سیل
۱۳۷	ز هی تحجه شه زمانی ...		

۳۴۴	سهرم هاتف میخانه ...	۳۲۶	زین خوش رقم ...
۲۵۸	سرم نخوشت ...	۱۰۲	ساق ار باده ازین ...
۹۹	سر و چنان من چرا میل ...	۳۵۷	ساق اگر ...
۳۸۷	سور اهل حرام ...	۱۱	ساق به نور پاده هر افروز ...
۳۳۲	ستم سلمی ...	۳۷۰	ساق بیا که شد ...
۳۳۵	سلام الله ما ...	۱۷	ساق بیا که بار ...
۳۲۹	سلامی چو بوی ...	۱۰۱	ساق محدث سرو ...
۳۴۰	سلیمانی متذکلت ...	۱۸	ساقیا آمدن عید ...
۳۴	سمن بولیان غبار ...	۳۶۷	ساقیا پاده که ...
۲۲۴	سی مال پیش رفت ...	۶	ساقیا برخیز و ...
۳۵۴	سبته مالامال ...	۳۳۴	ساقیا سایه ...
۱۰۷	شاهد آن نیست که ...	۲۶۲...	مالحای پیروی مذهب
۳۸	شاهد آن گر دلبری ...	۱۰۳	مالها دفتر ما در گرو ...
۱۵۹	شب قدرست وطنی ...	۳۵	ساطعا دل طلب همام ...
۳۷	شراب بی غشی و ساقی ...	۱۴۲	سپیده دم که صبا ...
۱۸۴	شراب مستی خواهم ...	۱۰۴	ستاره‌ای پدر خشید ...
۱۰۶	شراب و عیش نهاد ...	۳۳۱	محر با باد ...
۱۹	شربی از اب لعلش ...	۴۰۰	محر به بوی گلستان ...
۲۰	شنیده‌ام سختی خوش ...	۳۶	محر بلبل حکایت با ...
۳۵۲	شهری است پر گره شده ...	۱۰۵	محر چون خسرو خاور ...
۱۰۸	صبا به تهیت پیر ...	۱۸۳	محر ز هاتف غیم ...
۱۰	صبا به اطف بگو آن ...	۳۳۶	محر گه رهروی ...
۳۳۷	صبا چون کهت ...	۱۰۰	سرم دولت بیدار ...

۲۶۱	غم زمانه که هیچش	۱۵۸	صبا زمنزل بجانان ...
۲۶۷	فانجهای سجو آمدی ...	۴۰	صبا وقت سحر ...
۲۶۳	غاشی گویم و از گفته ...	۳۸۵	صباح جمعه ...
۲۶۴	فتوری پیر مغان دارم ...	۲۵۶	صلاح از ما چه می بخوبی ...
۲۸۱	فساد پرخ ...	۹	صلاح کار بگذا و من ...
۱۸۹	فکر بلبل همه آنست ...	۲۶۶	صنما با غم عشق تو ...
۱۱۲	قتل این کشته ...	۱۹	صوفی از باده به اندازه ...
۱۹۹	قسم به حشمت بجاه ...	۷	صوفی بیا که آینه ...
۳۴۲	کنیت قصّة ...	۲۵۴	صوفی بیا که خرقه ...
۱۲۲	کسی که حسن رخ ...	۱۸۵	صوفی گلی بچین و ...
۱۱۵	کلکش مشکین تو ...	۳۹	صوفی نهاد دام و سر ...
۱۹۰	کنار آب و پای بید.	۲۰۶	طالع اگرمدد دهد ...
۴۵	کنون که در چمن آمد	۱۱۰	طایردولت اگر باز ...
۲۶۱	که برد به نزد ...	۳۳۸	طفیل، هستی، عشقند ...
۱۱۷	کی شعر ترانگیرد ...	۲۳۹	عاشق روی جوانی ...
۳۸۳	گدا اگر گهر ...	۱۱۱	عشق تو نهان حیرت ...
۱۱۹	گداخت جان که شود ...	۲۴۰	عشق بازی و جوانی ...
۱۵۷	گربود عمر به میخانه ...	۱۴۱	خشقت نه سر ...
۲۴۶	گرچه از آتش دل ...	۳۳۹	حمر بگذشت ...
۲۴۴	گرچه افتاد ز لفشد ...	۲۵۷	حمریست تا به راه ...
۱۲۰	گرچه بر اعظظ شهر ...	۲۳۸	حمریست تا من در ...
۱۹۵	گر درخ نگار من ...	۱۵۶	عیدست و آخر گل ...
۲۴۵	گر دست دهد خاک ...	۴۱	غلام نرگس مست ...

۱۲۸	مرا به رله‌ی و عشق ...	۲۶۱	مگر دست دهد خاکش ...
۲۶۹	مرا همه‌ی است با جانان ...	۲۴۸	مگر دست در سد در خم ...
۱۳۳	مرا مهر سیمه‌چشان ...	۱۱۸	مگر من از باغ تو ...
۴۷۲	مرا حبینی و در دم ...	۲۴۷	مگر من از سوزن‌ش ...
۴۸	مرا می‌دگرباره ...	۱۱۶	مگر می‌فروش حاجت ...
۲۷۴	مرحبا طایر فریخ پی ...	۱۲	مکفتم ای سلطان خویان ...
۲۷۸	مزن بر دل زن و کش ...	۱۱۳	مکفتم خم تو دارم ...
۱۴۵	مزده ای دل که دگر ...	۴۲	مکفتم کیم دهان ولپت ...
۱۳۰	مزده ای دل که مسیحا ...	۳۴۰	مکفتم خلا بیق ...
۲۶۵	مزده وصل تو کوکن ...	۱۲۱	گل بی ریخ پار خوش ...
۱۳۲	مسلمانان مرا وقتی ...	۱۷۳	گل عنای ز گلستان ...
۱۴۳	مطرب عیش بیخ ...	۱۱۶	گوهر مخزن اسرار ...
۱۲۹	معاشران ز حریف ...	۳۴۳	لبیش می‌بوسم ...
۱۳۱	معاشران گرمه از ...	۱۸۷	ما آزموده‌ایم درین ...
۲۰۳	مقام امن و می‌بی‌غش ...	۲۷۷	ما بدین در زپی ...
۲۷۶	من ترکیت عشق شاهد ...	۲۴۹	ما بی‌نماین مست دل ...
۲۵۱	من دوستدار روی ...	۲۵۰	ما پیش خاکش راه تو ...
۲۷۰	من که باشم که بر آن ...	۲۷۳	ما حاصل خود در سر ...
۲۷۵	من نه آن رندم که ...	۲۷۹	ما ز پاران چشم ...
۱۲۷	من وانگار شراب ...	۲۵۵	ما شپیدست بر آریم ...
۱۳۴	من وصلاح و سلامت ...	۲۷۱	ما نگوئیم بد و میل ...
۱۶۴	منم که دیده به دیدار ...	۱۸۶	جمع خوبی و لطفست ...
۳۴۵	می‌خواه و گل افسان ...	۳۴۴	نمور بجام عشقم ...

۱۹۱	هاتق از گوشیه میخانه ...	۲۸۵	میموزم از فراقت ...
۲۸۶	هر چند پیر و ...	۳۴۷	نیم صبح سعادت ...
۹۰	هر که را با خط سبزت ...	۱۵۶	تصیح حق کنست بشنو ...
۵۰	هر که شد محروم دل ...	۱۴۷	نفس هاد حسنا ...
۳۴۸	هزار جهد بکردم ...	۱۴۸	نقد صوف نه همه ...
۴۰۵	هزار دشمن ایکر ...	۴۹	تقدها را بودآیا ...
۱۶۵	هزار شکر که ...	۲۸۰	نمایشام غریبان چو ...
۳۴۹	هو اخواه توام ...	۳۷۳	نویهارست بر آن ...
۴۳	یاد باد آنکه زما ...	۳۵۳	نور خدا نمایدست ...
۱۳۹	یاد باد آنکه نهان ...	۳۴۶	نوش کن جام ...
۱۹۲	یارب این نوگل ...	۱۴۶	نه هر که چهره بر ...
۳۵۱	یامبسمای بخاری ...	۱۹۳	نیست کس را ذکنند ...
۱۵۵	یوسف گم گشته ...	۲۹۱	وصال او ز عمر ...
		۴۰۰	وقت را غنیمت ...

فهرست قوافی

۳۷۸	... شیخ جاعت	۹	... نغمه ریاب گجا
۴۰	... که بتوان گفت	۳	... مرآن گدارا
۳۷۹	... الخیر لا یفوت	۲	... سحرقند و بخارا را
۱۰۶	... هرچه بادا باد	۸	... خواهد شد آشکارا
۹۴	... هرچه باد باد	۷	... لعل فام را
۹۷	... روز گاران باد باد	۶	... غم ایام را
۷۳	... خوبت خوبتر باد	۱۰	... تودادهای ما را
۱۰۹	... کار فراموشش باد	۵	... بلبل خوش الحان را
۷۶	... لاله گون باد	۴	... چاه زنخدان شما
۷۱	... آزرده تکریز میاد	۱۱	... جهان شد به کام ما
۱۳۶	... کلای نفرستاد	۱	... ولی افتاد مشکلها
۶۵	... بنده قدم به درافتاد	۱۲	... کند مسکین غریب
۵۳	... پهانه بسوخت (بیت دوم)	۱۶	... پهانه بسوخت
۳۶۳	... کجا خواهد گشاد	۱۸	... مرداد از یادت
۳۶۴	... طارم زبرجد	۱۴	... که محتسب تیزست
۱۲۵	... رنج بی شهر آرد	۱۳	... دل خرم یا اوست
۱۲۲	... از بصر دارد	۱۵	... دهان پراز عربیست
۸۴	... چو لاله داغ دارد	۱۹	... سیر ندیدیم و برفت
۶۰	... جم مُدام دارد	۱۷	... باز در گرفت

۱۴۲	بر جنان نگیرد	۹۲	... چه غم دارد
۸۶	ولیکن در غمی نگیرد	۶۱	... به خون ارغوان دارد
۸۲	به همه عالم زد	۱۰۷	.. باش که آفی دارد
۱۰۵	در امیدواران زد	۱۴۳	.. راه به بجایی دارد
۹۵	گران توان زد	۷۴	.. که جان ندارد
۱۰۴	شرب مدام اندازد	۹۶	.. رونق گیاه ندارد
۸۴	کترین بهتر نمی ارزد	۵۱	.. مازجها پرند
۱۴۴	... بهتر نمی ارزد	۴۸	.. بنمود می دستبرد
۵۴	... به سینه برخیزد	۱۳۴	.. این گمان نبرد
۶۲	کارها نرسد	۳۶	.. یامن چهارکرد
۱۳۴	دیگر گون خواهد شد	۱۴۰	.. را زیارت کرد
۱۴۷	چوان خواهد شد	۳۹	.. حقه باز کرد
۹۸	اخترو کار آخر شد	۲۱	. کار و بار خواهم کرد
۱۰۴	رفیق و موس شد	۲۳	. بازی توان کرد
۷۷	با سر پیمانه شد	۲۶	. باد صیانتوان کرد
۳۶۶	صیبا پاشد	۲۴	. وفادار چه کرد
۷۸	شیع الجمن پاشد	۳۱	. کار به دستوری کرد
۱۱۷	گفتشیم و همین پاشد	۴۶	. مگر توانی کرد
۹۰	نهاد تا پاشد	۴۳	. ما شاد نکرد
۱۲۷	عقل و کفايت پاشد	۳۳	. یکث نظر نکرد
۱۴۸	شایسته آتش پاشد	۲۹	. رفیق سفر نمکرد
۸۷	چندان عجب نپاشد	۳۵	. بیگانه نهادی کرد
۸۱	شرط مُروّت نپاشد	۴۱	در کار می آورد

۳۴	بستیزند پستانند	۷۹	نیز ساغر نیاشد
۲۷	دگر ایشان دانند	۱۲۱	بهار خوش نیاشد
۳۸	در ایمان کنند	۱۱۹	آرزوی خام و نشد
۴۲	گویی چنان کنند	۸۸	عشرت اشارت آمد
۴۰	که تعزیری کنند	۱۱۱	کمال حیرت آمد
۴۱	لعل تو هوشیارانند	۱۴۵	سیا باز آمد
۴۷	کوی رندی بشنوند	۱۰۸	نای و نوش آمد
۳۷	کندشان بجهنند	۱۰۰	خسر و شیرین آمد
۱۳۹	چهرهٔ ماییدا بود	۱۴۶	سازد سکندری داند
۱۰۳	دعای ما بود	۳۲	هم خواهد مازد
۷۰	پیر مقان خواهد بود	۵۰	در انکار بماند
۶۷	شهرهٔ آغاف بود	۲۲	یه تو پیغای چند
۱۲۴	محزدهٔ سوخته بود	۴۴	یکث شکر بخند
۱۱۸	بیشم چه شود	۲۵	آب حیاتم دادند
۱۱۶	نشان است که بود	۲۸	به پیانه زدنده
۱۲۳	به دولت حواله بود	۴۹	پی کاری گیرند
۶۸	شع و مشعله بود	۱۱۶	دفع وبا کند
۸۹	سلسلهٔ موی توبود	۱۲۸	علم غیب کنند
۵۴	از علیب برخ بود	۱۱۵	که آزاد کند
۱۲۲	گرمشکل بود	۵۷	نکوکاری کند
۸۵	همدم چاق بود	۹۱	حمد بلا بکند
۱۱۲	تو تقصیر نبود	۱۱۰	وصل فراموش بکند
۲۵	نهاد سر به سیورد	۹۹	باد سرخی کند

۱۲۹	... مخلصانه باد آرد	۳۶۹	.. فلک شیوه
۵۵	... که هی گوید زمید	۴۳۸	.. نیزی چها رود
۱۳۰	... به مهر و ماه رسید	۳۷۶	.. کمال آورده
۶۳	... خبر آشنا شنید	۷۵	.. با سرعت انتاب رود
۱۳۱	... وصله اشن دراز کنید	۵۹	.. آخر به صحیحالت برود
۱۵۲	... جانی به من آر	۸۱	.. بی خبر نمود
۱۵۸	... خبر دریغ مدار	۱۰۱	.. غساله هی رود
۱۵۰	... مرده دلدار بیار	۱۴۱	... جانی دگر شود
۱۵۶	... ماه وی بیار	۶۹	... به عالم سر شود
۱۴۹	... معنی پسیار (بیت سوم)	۱۲۰	... سالوس و مسلمان نشود
۱۵۹	... مطلع الفجر	۳۸۴	... چرا ندهد
۳۸۱	... گوشها همه کر	۶۴	... نهانم نمی دهد
۱۵۷	... نکنم کارد گر	۱۲۶	... محراب به فریاد آید
۱۵۱	... رویت بهار عمر	۱۱۳	... گفتا اگر برآید
۱۵۵	... گلستان غم غور	۷۲	... هزار لاله برآید
۱۵۴	... پگویدت پذیر	۶۶	... که خصه مسر آید
۱۵۳	... به سجان گودر گیر	۱۳۷	... خمسار باز آید
۱۶۶	... درآید باز	۵۶	... سرم باز آید
۱۶۱	... که جوید باز	۱۳۰	... بوی کسی هی آید
۱۶۲	... سرخاک انداز	۵۸	... ریا نمی آید
۱۶۵	... با دلم دمساز	۹۴	عصر فشن گل است و تبید
۱۶۴	... کرد گار بنده نواز	۳۸۰	. شتر گریه ها پادید
۱۶۷	... لحظه صد تیاز	۳۶۲	وفاداری تبید

۱۹۱	... گنه می بنوش	۱۶۰	... آشام هنوز
۱۸۶	... خدایا بدھش	۱۶۳	وصح و رنگ آمین
۱۸۲	... چه آمد پیش	۱۷۳	... چمان مارا پس
۱۸۷	... ورطه رخت خویش	۱۷۲	... پیک راهت پس
۱۷۴	... شکرخای تو خویش	۱۶۹	... کند بلا میر من
۱۹۰	... گل عذاری خویش	۱۷۱	... چشیده ام که مرس
۱۹۳	... نرسی زقصاص	۱۷۰	... سامان که مرس
۱۹۴	... خوب ماه ارض	۱۶۸	... مشکین کن نفس
۱۹۵	... راست فتاد در غلط	۱۷۵	... سگر مایه و گلستان باش
۱۹۶	... بسی به ماحافظ	۱۷۶	... اسرار نهان باش
۱۹۸	... رندانم چوشمع	۱۷۷	... هدم صبا می باش
۱۹۹	... مال و جاه نزاع	۳۸۶	... از حیاتش
۱۹۷	... به همه اطراف شعاع	۱۸۵	... خوشگوار بخش
۲۰۰	... کنم علاج دماغ	۱۷۸	... صیر بلبل بایدش
۲۰۱	... بکشد زمی شرف	۱۸۹	... کند در کارش
۲۰۲	... داستان فراق	۳۵۹	... در بخشش
۳۶۸	... شرع نعلق	۱۸۴	... شرو شورش
۲۰۳	... زمی توفیق	۱۸۱	از زوالش
۲۰۵	... دشمنان ندارم باکث	۱۸۰	... تازه شد بیانش
۲۰۴	... به غیر چه باکث	۱۹۲	... حسود چمنش
۳۵۸	... زبر خدا کث	۱۸۸	... سر می فروش
۲۰۶	... عزوم الله معکث	۱۷۹	سینین بنا گوش
۲۰۸	... صواب	۱۸۳	... می دلیر بتوش

۲۲۱	... پهون هی سپرم	۲۰۷	... من به اصول
۲۷۰	... خاکش درت تاج سرم	۳۸۵	... شد زابل
۲۲۴	... سوگنه هی خورم	۲۰۹	... رهش کردم سبیل
۲۷۸	... قد و بالایت بیبرم	۳۶۵	... گوید دلیل
۲۶۴	... بیعاده روان در بازم	۲۷۶	... یار بخاراه کدام
۲۶۸	... به چوگان تویازم	۲۴۰	... هدم و شرب مدام
۲۸۰	... غریبانه قصه بردازم	۲۳۹	... غم به دعا خواسته ام
۲۶۵	... دام جهان برخیرم	۲۱۹	... چه طرف بر بستم
۲۲۲	... یار خود باشم	۲۶۰	... صورت سجان هی بستم
۲۳۱	... به سوی روزن چشم	۲۱۷	... دعاگوی دولت
۲۵۱	... می صاف بیغشم	۲۴۳	... هر دو جهان آزادم
۲۴۶	... می خورم و خاموشم	۲۵۳	... تانکنی بینادم
۲۴۷	... نرود از بیشم	۲۶۴	... سحرص به زندان کردم
۲۳۷	... این و بیجان بینویشم	۲۷۲	... زیادت می شود هر دم
۲۱۵	... خایة النعم	۲۳۲	... برآب می زدم
۲۳۸	... در تیک نای می زنم	۲۸۱	... ناتوان شدم
۲۲۳	... معان کثیرین متن	۲۴۰	... نگاری ندیدم و نشیدم
۲۳۳	... خویش به دریا فکم	۲۳۶	... نعل در آتش دارم
۲۲۶	... چهره پرده بر فکم	۲۶۹	... چو بیان خود شعن دارم
۲۷۵	... کار چنین کنر کنم	۲۴۴	... از کرمش می دارم
۲۶۶	... نامه شبکیر کنم	۲۵۲	... بالا بلندان شرمسارم
۲۳۴	... این بجنون کنم	۲۶۱	... خط غباری بسکارم
۲۱۶	... عارض سوسن چه کنم	۲۶۵	... سخط نگاری بسکارم